

Copie

Selsøevig i Røde prospekt 4. Marts 1847.

S. T.

Jrøer Toldinspektør Christie i Bergen.

Deres meget Arøder af 22de Novb. f. A. gav mig i sin Tid meget, Snøvi brødes Oplysning om fudol Vidunderlige Njær der misse sig for i Røde prospekt af nogle Døner.

I den Auldring gav mig at Tid, for saa det nøjagtigst at efterkomme Sandheden for et Solt som var med at færdigere efter Dyrer, og tillader mig derfor underfor at indføre det omdagde. —

Et nu fjord kaldet Tiagnsfjorden for i Røde Dage, omkommet 1 Mil lang og $\frac{1}{2}$ Mil bred fjord. Kom ombord den 8de August f. A. nu i Møgen saa iborgerlig Lø Njær tilbrudte fjordens Aabning, Snøved den lidt efter som den kom længere ind ad fjorden sandede smaat sin Sænk, og med at komme $\frac{1}{2}$ Mil ind ad fjorden blev den ombord paa et pinnit saarude. Derfor misse Dyrer sig Røstaa-ruke i Døen, ombord 1 Aln af Dyrer var over Sandflæden. I den Helling stod Dyrer ombord 1 Dørens Tid, og som i den Tid gav nu grøn skinnende sort Lyd fra sig. Derfor fandt Njær ganske rigtig med, men tydelig kom den op igiend i samme Retning. Løst skinnende Njær i Sandflæden, og eller aldrig Njær ved man kunde for den beständig, iden at gjøre noget Augreb eller Gæst, men heller ikke Njær eller lang for noget, saa at Sollet siges et flod gang kunde fandt laget paa flod Njær, imder ette sagde gang i Sandflæden. — I den Helling solde Dyrer paa at løbe tid og ind ad fjorden, Snøved den meget med at fornæse sig i den Retning som uolde, Røstaa-ruke i Døen, som især da afgav den grøn sort skinnende Lyd fra sig. — Circa 15. a 16 Timer

folket Dyrour faalder, yaa at bruumu, der uord et
wulde ind af Gjorden i den saumt. Særlig som da
den kom ind, snorsten man indet fure for for
eller springe til Dyrour yaa disse fæder, men alle
med et forsyndet. — Dyrour, Opmaalhaufred
yaa fuauden man saa stov, at naar et Dyr uulde
ind, ind eller kryde, om den Gjorden onfatta den for
Mouget sig i saumt Aotuing, ja i saumt Bjællik
sted et i Cufindens opret i Tøru, samt tilbage med et,
faalder som om man kunde sege et sandt om den
forre for sig. — Med forsyndet til Dyrour, Skabning,
skulde den uord mest sig om Nise, dog ind et
den kunde gjøres, denstjæl yaa noget forre eller
Tunde; 1 par smaa Bjæll saars, fiende i den yaa Dyrour,
forre fude. — Med forsyndet til Gjorden, Jærgen-
ningem forre, forre, forre: Hvar Dyrour
kom ½ Mil ind af Gjorden, began den sig 2de Baade
med 3 Maude, Besotuing i Jure, for til Dyrour, for
om muelig at faa om Jærgen indfædt, snillik ogsaa
Hvar lod sig gjøres det, da Dyrour ingem Sjæll sandt
for Baaden, med den første Jærgen den blev skulde
i Dyrour, wulde den med stov Særlig 20 Saumt Sjæll
i Maude, men Hvar kom det og igem, og Løb saa
bror, som iforsjæret med et andre, som om fude
Hrang sam, for med 1 Cime rfor kom 2de Baade af
saumt Dyrour, og fatter atter om Jærgen i saumt Dyr,
den dog niste sig i iforaudet Cufand. — Noget for-
rfor kom 2de Baade lidt mindre den sandt med sig
langt Hengem, Jærgen man fæstet stov Tunde, snillik
et bruytted at skilde Dyrour med, men det kom og
sted rot som et andre i Maude, men under all det

Joldt sig sig ganske rolig som de andre, lodd at
fau iaglog samur Gang som de andre sig. Saalder
stobde sig nu paa de Baade af brønde Hørrøst
i en Tid af omtrent 8 og tiure - iaglog ikke ube-
lydelig Wind med naar sig nu ind ad Gjorden
forblom der at lode ligesaa hurtigt som de andre,
og fremdeles i uforstyrret Ordre - Ja det stobde
ikke saa hurtigt at de 2de første Baade indstodre
samt sig som at gaar indre naar sig ind i
den om i hastighed. - Under disse tiure, lodd
samt længere eller tiure stausilte paa Baaden,
forson vordennuden alljaa gik Glep af deres Byster.
Circa 2 a 3 tiure stausilte vordre alle sig ind af
Gjorden, og som vordet sidre ikke sig sig som i
Omruen. Jarginnere var omtrent noget 12
paa 14. og som Lure i 14 paa 30 Samur lang. -
Disse Andstaber nyste nok at de far vordt for suar
i Søfald til sig selv som Svast. Men indre at lunde
sig og lode Natten paa lode lode, det samle vordt
innuvelig med Jarginnere at faar sig selv, de
ikke Svast nyste indre i sig Gud. - sig selv Hørrøst
de var forstjellig, for en Nis Hørrøst til en
tidre Jmalpiste - Det sig de Jarginnere var gan-
ste af de Munder, de de ikke vordre at angre
de Hørrøst. - Disse sig fandt nok sig sig paa Lode
for i Røde en Tid for de indre Gjorden, men dog
kort forud - men sidre forud aldrig. - Under
disse sig med sig skal der i den fandt sig
sig lidt blod. - der blev ogsaa givet et Hørrøst i
et af disse sig, og saalder vordt man at lode

Blod maatte norr af det Nyn som fik Kædet.
Daanid ieg for gjort mig beljoudt, kan ingen
af 70-80 Aar gamle Moud rindra sig at fann
sott stige Nyn. — Dild og Liff nar der i
Ljoudou for Liff Nyn indlob, gæster i Mougte,
norr i det Djourn nauvort forbi — forsmant
alt mod et, og far til stund lid morst som odo
Nod for Liffou. —

Detto er smad ieg i rufner froufroude kan fann
faart mig indvortet af et most loornordigt Moud
der nar mod under farguoringru. Det skulde for
glode mig ou ieg kunde stfart, at min for uddrille
Opljering kunde norst fordraget i den den Oudru, at
Drorst foytstf, kunde indrde noget stvaf. At ieg
saa lange far tilbagesolit stfnavrthru af Drorst
erode, grunde sig paa loiale Oustouvisfdrer mod
Fautroping af et Moud ieg most kunde fatter lid
lid til, norst at forblant det sigtign. —

Ieg logurt mig mod nogen Agsthr

Arbødigst

O. S. Jeger.